

Sygn. akt V KK 432/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

na posiedzeniu w trybie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 r.

z urzędu kwestii dopuszczalności kasacji

wniesionej przez obrońcę **Z. P.**

skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w B.

z dnia 25 czerwca 2014 r.,

utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K.

z dnia 29 grudnia 2014 r.,

za przestępstwo o znamionach określonych w art. 244 k.k.

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy skazanego Z. P. – jako niedopuszczalną z mocy ustawy,**
- 2. obciążyć skazanego Z. P. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego,**
- 3. oddalić wniosek obrońcy skazanego o zasądzenie wynagrodzenia od Skarbu Państwa za sporządzenie i wniesienie kasacji z urzędu w tej sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt VII K/15, uznał Z. P. za winnego przestępstwa z art. 244 k.k. i za to na podstawie tego przepisu skazał go na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, której

wykonanie - na zasadzie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. - warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 4, a na podstawie art. 71 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że stawka dzienna jest równoważna kwocie 30 zł; ponadto, na podstawie art. 50 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny polegający na podaniu wyroku do publicznej wiadomości przez zamieszczenie jego odpisu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Ł. na okres 30 dni.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało utrzymane w mocy przez Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 29 grudnia 2014 r., sygn. akt V Ka .../14. Obecnie, obrońca skazanego Z. P. wniósł na jego rzecz kasację od wyroku Sądu Okręgowego.

W zarzucie nadzwyczajnego środka zaskarżenia wskazano na naruszenie art. 117 k.p.k. i art. 6 k.p.k., które – w ocenie skarżącego – mogło mieć wpływ na treść orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Stosownie do dyspozycji art. 523 § 1 i 2 k.p.k., kasację na korzyść oskarżonego strony procesowe mogą wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenie jej wykonania, bądź też z powodu wystąpienia uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Ograniczenie to nie dotyczy podmiotów specjalnych wymienionych w art. 521 k.p.k.

W niniejszej sprawie, osk. Z. P. został skazany na karę roku i 4 m-cy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby oraz 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł. Zatem już rodzaj wymierzonej kary ograniczał możliwość wystąpienia w tej sprawie z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia na korzyść skazanego – przez stronę procesową.

Zauważyć trzeba również, że podniesione przez skarżącego uchybienie dotyczące przeprowadzenia rozprawy przed sądem odwoławczym, pomimo wniosku o jej odroczenie, wysłanego przez ówczesnie oskarżonego, który usprawiedliwił swoją nieobecność – w realiach tej sprawy nawet w wypadku potwierdzenia jego zaistnienia – stanowiłoby jedynie względną przyczynę uchylenia orzeczenia, bowiem obecność oskarżonego na rozprawie odwoławczej z mocy

ustawy nie jest obligatoryjna (art.450 § 2 i 3 k.p.k.), a jednocześnie nie została uznana za obowiązkową przez sąd. Zarzucone naruszenie prawa procesowego nie należy więc do kręgu bezwzględnych podstaw odwoławczych wymienionych w art. 439 k.p.k., a kasacja na korzyść skazanego odwołująca się tylko do uchybień spoza tego katalogu –podlega rygorom i ograniczeniom wynikającym z treści art. 523 § 2 k.p.k.

W świetle powyższych okoliczności jest oczywiste, że kasacja wniesiona w tej sprawie przez obrońcę skazanego Z. P. – wobec skazania na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania – jest niedopuszczalna z mocy samego prawa. Nie wskazuje ona bowiem na zaistnienie tzw. bezwzględnych przyczyn uchylenia wyroku, ani nie została wniesiona przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k.

W tej sytuacji nie podlegała ona rozpoznaniu, co uzasadniało orzeczenie o pozostawieniu jej bez rozpoznania.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k.

Natomiast wniosek obrońcy z urzędu o wynagrodzenie od Skarbu Państwa za sporządzenie i wniesienie kasacji na korzyść skazanego Z. P. – w ocenie Sądu Najwyższego – nie zasługiwał na uwzględnienie. Nadzwyczajny środek zaskarżenia, sporządzony w tej sprawie przez adw. I. W., został uznany za niedopuszczalny z mocy prawa i pozostawiony bez rozpoznania. Skarb Państwa nie może ponosić kosztów wynagrodzenia obrońcy wnoszącego środek zaskarżenia niedopuszczalny z mocy ustawy.

Z tych wszystkich powodów Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

kc